



SPIS TREŚCI TEGO BIULETYNU

1. BIULETYN W SPRAWIE VAT zapłaconego za granicą TYLKO DLA PRACOWNIKÓW

Szanowni Pracownicy,

Ad.1

Zgodnie z obecną linią orzecznictwa NSA nie tylko polski, ale też unijny VAT jest neutralny dla rozliczenia podatku dochodowego

Podatek od wartości dodanej zapłacony do zagranicznego US, a także naliczony przy zakupach w innych krajach UE nie jest odpowiednio przychodem ani kosztem uzyskania przychodów polskich przedsiębiorców – to najnowsze stanowisko organów podatkowych. Wcześniej przez lata twierdziły co innego, wbrew orzecznictwu sądów administracyjnych.

W myśl updog i updog do przychodów podatkowych nie zalicza się należnego podatku od towarów i usług (VAT). Odpowiednio podatek naliczony (z pewnymi wyjątkami) nie jest kosztem uzyskania przychodów. Literalnie odczytując przepisy, organy podatkowe uważały jeszcze do niedawna, że wyłączenia te dotyczą tylko polskiego podatku od towarów i usług, który w ustawie o VAT jest zdefiniowany odrębnie od podatku od wartości dodanej obowiązującego w innych krajach UE (np. pisma KIS z 8.02.2019, 0111-KDIB1-1.4010.519.2018.2.SG, i 24.09.2018, KI0111-KDIB3-3.4018.5.2018.2.MS). Należny podatek od wartości dodanej stanowi więc przychód podatkowy (ale jednocześnie z uwagi na jego zapłatę do zagranicznego US może być ujęty po stronie kosztów podatkowych). Z kolei podatek naliczony jest kosztem, ale za to jego zwrot z zagranicznego US stanowi przychód podatkowy (np. interpretacje KIS z 14.06.2019, 0112-KDIL3-3.4011.156.2019.2.AM, i 19.01.2018, 0111-KDIB2-1.4010.388.2017.1.EN).

Ani przychód, ani koszt

Sądy administracyjne natomiast konsekwentnie wskazywały, że skoro polski VAT jest tożsamy z podatkiem od wartości dodanej obowiązującym w pozostałych krajach UE, to również ten ostatni nie jest przychodem (ani odpowiednio kosztem uzyskania). Istotna jest bowiem konstrukcja tego

podatku, a nie jego nazwa. Przychodem mogą być ponadto jedynie przysporzenia o charakterze trwałym. Tymczasem należny podatek od wartości dodanej jest rozliczany w zagranicznym US – nie można więc twierdzić, że stanowi definitywne przysporzenie podatnika (np. **wyroki NSA z 26.06.2019, II FSK 2422/17, 31.07.2018, II FSK 2128/16, 8.05.2018, II FSK 926/16, 11.01.2018, II FSK 3371/15**).

Obecnie również organy podatkowe przychyliły się do tej wykładni: *z uwagi na brak rozróżnienia między podatkiem od wartości dodanej a podatkiem od towarów i usług, dla celów PIT podatek ten powinien podlegać tym samym regulacjom podatkowym przewidzianym w updog co podatek od towarów i usług obowiązujący na terenie RP. Oznacza to, że rozwiązania zawarte w przepisach updog, dotyczące przychodów, odnoszące się do podatku od towarów i usług, należy odnosić również do podatku od wartości dodanej* – czytamy w **interpretacji KIS z 29.08.2019 (0112-KDIL3-3.4011.251.2019.1.AA)**. Takie też stanowisko KIS prezentuje na swojej stronie internetowej (www.kis.gov.pl) w zakładce Informacje podatkowe i celne/Najczęściej zadawane pytania (CIT, przychody).

Analogicznie naliczony podatek od wartości dodanej należałoby analogicznie uznać za wyłączony z kosztów uzyskania przychodów. W konsekwencji uzyskany w procedurze VAT REFUND zwrot podatku wynikającego z faktur dokumentujących zakupy na terytorium innych krajów UE także nie stanowi przychodu objętego CIT/PIT.

VAT zapłaconym w państwie trzecim

W myśl argumentacji sądów również podatek od wartości dodanej nakładany w krajach spoza UE – jeśli jego konstrukcja odpowiada polskiemu VAT – nie powinien stanowić przychodu jako przysporzenie niemające definitywnego charakteru (ani też kosztu uzyskania). Niemniej, jak zauważył **WSA w Warszawie w wyroku z 29.08.2017 (III SA/Wa 2886/16)**, *o ile nie ma wątpliwości, że w krajach UE podatek od wartości dodanej to podatek tożsamy z podatkiem od towarów i usług, to w przypadku krajów spoza UE takiej oczywistości nie ma. (...) W każdym konkretnym przypadku organ musi dokonać oceny charakteru podatku od wartości dodanej poniesionego w kraju spoza UE i ustalić, czy jego mechanizm oraz konstrukcja prawna odpowiada polskiemu podatkowi VAT. Oznacza to, że udzielenie odpowiedzi w zakresie podatku od wartości dodanej poniesionego w krajach spoza UE w każdym przypadku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego.*

Nie wydaje się jednak, by fiskus przychylił się do tego poglądu. Nadal obowiązuje dotychczasowa wykładnia, że podatek należny w państwie trzecim stanowi przychód, a naliczony – koszt uzyskania. Wskazuje na to niedawne **pismo KIS z 19.09.2019 (0111-KDIB1-1.4010.305.2019.1.AB)**, dotyczące norweskiego podatku: *Norwegia jest krajem stowarzyszonym z UE i należącym do EOG, nie należącym do UE. W rozumieniu ustawy o VAT Norwęgę należy traktować jako terytorium państwa trzeciego. (...) Brak jest podstaw prawnych, aby (...) przychody, wynikające z faktur wystawionych za świadczone prace remontowe, pomniejszać o podatek rozliczany na terytorium Norwegii. (...) Podatek rozliczany na terytorium Norwegii nie jest tożsamy z podatkiem od towarów i usług (nie jest tym podatkiem), o którym mowa w art. 12 ust. 4 pkt 9 updog. Nie może być również utożsamiany z podatkiem od wartości dodanej, o którym mowa w*

ustawie o VAT (...). Zatem przychodem wnioskodawcy będzie wynikająca z wystawionych faktur kwota brutto, tj. razem z norweskim podatkiem Merverdiavgift.

Sobiesław Szefer